

Az eget beszélük és nyilván hirdetik

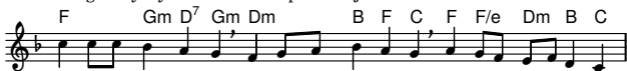
Isten dicsősége a mennyen és az Igében

Marot K., 1496–1544

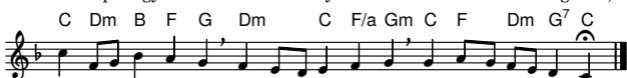
19. zsoltár, Bourgeois L., Genf, 1542

1. Az e - gek beszé - lik És nyilván hir - de tik Az Úrnak e - re jít.
Az ég meny - nye ze - ti Szépen ki - je - len - ti Ke - zé - nek mun - ká - it.

A napok egy - más - nak Tu - do mányt mu - tat - nak Az ő bölcsességé - ről,

Egy éj a más éj - nek Be - szél az Is - ten - nek Ő nagy dicsősé - gé - ről.

2. Nincs szó, sem tartomány, Holott e tudomány Nem prédikáltatnék; ∴ Mindenféle mégyen E földkerekségen Beszédük ezeknek. Írásuk kimégyen Mind e világ végén, Holott a fényes napnak Hajlékot az Isten Helyhez tetett szépen Ő lakó szállásának.

3. Melyben, mint vőlegény, Reggel felkél szépen, Ő ágyasházából, ∴ És ugyan örvendez, Mint az erős vitéz, Ha futásra indul. Az égnek egy végén Felkél és elmégyen Gyorsan a más végére; Sehol semmi nincsen Ő hévsége ellen, Ki magát elrejthesse.

4. Az Isten törvénye Tiszta, ő beszéde Lelkeket megtérít, ∴ Hűség bizonyága, Kisdedekek abba' Bölcsességre tanít. Ő parancsolati, Igazak mondási, Mik szívet vígasztalnak, Minden ő törvényi, Tiszták szent beszédi, Szemet világoztatnak.

5. Az Isten félelme Tiszta, mindörökké Megmarad és megáll. ∴ Az ő ítélete Igaz mindenkibe', Teljes nagy jóssággal. Aranynál, ezüstnél, És drágaköveknél Sokkal becsületesebb; Ő szerelmessége, És gyönyörűsége A méznél is edesebb.

6. Aki szolgál néked, Tanul, Uram, tőled Nagy jó tanulságot. ∴ És ha azt megtartja, Jól léssen ő dolga, Mert veszen jutalmat. Ki tudná bűninek, Számát esetinek, És ki gondolhatná meg? Én sok bűneimet, Titkos vétkeimet, Uram, nékem bocsásd meg!

7. Szolgádat őrizd meg, Kevélységtől tartsd meg: Ne essék e bűnbe, ∴ És én tiszta lések Semmi bünt nem tések, Járván te kedvedbe'. Szájamnak szólása, Szívem gondolatja Kedves legyen tenéked! Adjad, ó, én Uram, Köszi klám, megváltóm, Hogy ne vétsek ellened!